

7. נרטיב: שילחון רה-ביוגראפי

במצב הרצוי, חייו של האדם הם תהליך בו הוא הולך ומגלה את האור הגנוז בנשמתו, כשהוא הולך ומצרף לכך עוד ועוד מרכיבים של עולמו (כמו אירועים, רגשות, תפיסות עולם ועוד). כאשר הוא מצליח להכיל את כולם באופן הרמוני, ה"נרטיב" שלו נדמה ליצירה מוזיקלית מופלאה- הרמוניה של יסודות רבים, שונים, ואף סותרים המשתלבים ביניהם ויוצרים משמעות עמוקה. כאשר אין הוא מצליח בכך, כאשר יסודות מסוימים מתנגשים עם המהלך הכללי של חייו, אפשר לדבר על "צרימה" בלחן- היסודות השונים אינם משתלבים יפה אלו באלו. המטרה חייבת להיות "הלחנה מחדש"- שילחון. השילחון יכול לשמש גם כהגדרה טובה לטיפול- ניסיון לתקן את העבר ע"י "שילחון" היסודות הקיימים בו, כולל ה"כישלונות" הכואבים, למנגינה חדשה ומלהיבה. (עי' "שכול והאגדה החיה", פר' רוטנברג מ.)

8. פעילויות להנציה זיכרון החלל

שבע, חודש, שנה.
ספר, טיול שנתי במקום בו נרצח,

9. אסטרטגיה: החיות העולמית

החיים קיימים לעצמם, גם ללא כל התערבות של האדם עצמו. הם ממילא, ולא בחרת להיות כאן. גם החיים העליונים הפנימיים משפיעים תמיד שפע לחיים המציאותיים, ולפעמים אנחנו עלולים להסתיר על השפע ולא לראות בטובת ה'. הכרת הטוב היא הראייה הפנימית המכירה בכל הופעה שהיא את הטוב של השפע העליון המופיע בחסד גמור. החיים הרוחניים נשפכים כמו נחלים ללא הפסק לתוך חיי הרגש, השכל, הרצון והדמיון, ועלינו להכיר את המחסומים העומדים בדרכם על מנת להסירם. לפעמים ברגעים מסוימים האדם זוכה להיות ער להופעה המיוחדת של החיים הפנימיים, ומתוך הזיכרון של הנועם הזה הוא עשוי לקבל כוחות לכל ימי חייו. לפעמים האור הזה מתגלה בזמן משבר, אבל או מלחמה – רגעים המזמינים אותנו להתעורר אל מימד-העל של חייו. דווקא מתוך צמצום והכנעה ניתן להרגיש יותר בפעילות של האור העליון. לכן באופן פרדוקסאלי, ככל שהאדם נכנס לתוך עצמו, גוגע בחולי במוות או בחיי משבר – כך הוא מוזמן בקלות יותר למפגש עם הפנים של הפנים של החיים, ומשם דווקא הוא ייוולד מחדש אל התקווה החקוקה בתוך ליבו.